

en Skandale for Kjøbenhavn kan blive en Bydelse. Hvilket Resultat man end i Tiden kommer til, vil Intet være spildt ved dette Arbejde; beslutter man sig til at nedrive Kirken, hvilket jeg forøvrigt vilde ansee for meget sørgeligt, saa er det halve Arbejde gjort, og den anden Halvdeel deraf bestaaer da kun i at skaffe en reen Byggegrund; troer man, at den Plads, der ligger Nord for Kirken, ikke egner sig til Behyggelse, saa er der her givet den eneste Anvendelse af den, som den i saa Fald kan faae; og omvendt, hvis den skal behygges, saa er den ganske anderledes afhændelig, naar den ligger ud til en smuk og alfar Vej, end naar den som nu er en Dplagsplads for meer eller mindre passende Gjenstande. Forøvrigt skal jeg udtale, at jeg ikke vilde have stillet dette Endringsforslag, dersom jeg havde betragtet mit oprindelige Forslag som forkastet i den Betydning, at man havde fundet, at dette var en Sag, hvorved der ikke skulde røres; men det forekom mig, at Alle vare enige i, at det var hensigtsmæssigt, at dette Spørgsmaal for Alvor blev taget under Behandling. Jeg har holdt mig fuldkommen tilbage fra de 2 Punkter, der ere blevne bestridte, nemlig Afhændelse af Byggepladsen og Anvendelse af nogenstahelt Bekostning paa Kirkegrundene, forinden derom er taget nærmere Beslutning. — Endringsforslaget under Nr. 4 falder, som den ærede Ordfører allerede har gjort opmærksom paa, sammen med Endringsforslaget under Nr. 1.

• Hvad angaaer Endringsforslaget under Nr. 7; skal jeg bemærke, at jeg ikke har gjort nogen Anvendelse imod, at de 1000 Rd., der flere Gange ere bevilgede paa Finantsloven som en merkantil Bistand for den grønlandske Handel, ere blevne strøgne, thi jeg har ikke benyttet dem, og jeg mener ogsaa fremdeles, at Spørgsmaalet om, hvorledes den grønlandske Handel skal organiseres, først kan afgjøres, naar alt det Fornødne i den Henseende er tilstede, hvorfor jeg altsaa ikke nu vil ansætte nogen ny Bestillingsmand; men da der er blevet mig givet et Beløb til Ordningen af Forholdene i Nordgrønland, saa anseer jeg mig ikke alene berettiget, men endog forpligtet til at tilvejebringe en Slags civil Administration paa Grønland. Om dette nu med Hensyn til

Nordgrønland skal, om jeg saa maa sige, stee ved Sogneforstanderskabsprincipet, eller — som flere her i Rigsdagen have meent, paa Grund af, at Kolonierne der ere langt mindre og Befolkningen mere spredt — ved Anvendelse af en Slags Sognefogedsystem, saaledes: at der for hver Koloni af Inspektøren udnævntes en Person, der fik en vis Myndighed osv., det er et Spørgsmaal, som nu skal komme til Afgjørelse, ved hvilken naturligvis Inspektøren for Nordgrønland vil faae en meget vigtig Stemme; men det er klart, at Forholdet derefter vil blive stillet saaledes, at den grønlandske Handel som Handelsdirektion ikke vil have Andet at gjøre med Grønlands indre og kommunale Anliggender, end at udbetale den Sum, som derefter bliver tilstaaet for enhver Koloni, til dem, der møde med Indenrigsministerens Fuldmagt til at modtage og anvende den til Grønlandernes Bedste. Jeg mener dernæst, at der vil være Dpforskrift til paa lignende Maade at stille Handelen i et aldeles fast og bestemt Forhold ligeoverfor Missionsvæsenet, saaledes at Bestyrelsen ikke har Andet at gjøre end til Kirke- og Underviisningsvæsenets Disposition at udbetale de Summer, som til Missionsvæsenet maatte bevilges af Rigsdagen; vi vilde da være paa den rette Vej til at omdanne Handelen til blot at være en Handel. I den Henseende har jeg allerede ved Sagens anden Behandling udtalt, at jeg vilde formaae endeel ansætte Kjøbmænd til at træde sammen for at forhandle om de herhen hørende Spørgsmaal og for at afgive et Forslag, som da enten uden videre kunde blive gennemført af Ministeren, forsaavidt han maatte bilsige det, eller som, forsaavidt der til dets Gjennemførelse maatte kræves Rigsdagens Bistand, kunde forelægges her i næste Session. Jeg har ikke troet at burde undlade strax at træffe en saadan Foranstaltning, thi hvis det nogensinde skal gjælde, at man skal arbejde, medens det er Dag, saa maa det i Særdeleshed gjælde om den konstitutionelle Minister, som er udsat for meget hurtig at blive opløst, og jeg har desuden den særlige Grund dertil, at den Mand, der er meest kyndig i disse Forhold, nemlig Inspektøren for Nordgrønland; for Diebløkket er herne. Om jeg nu endog kan gjøre mig Haab